

SANTIAGO APÓSTOL

En el evangelio de hoy Jesús nos enseña a purificar nuestra intención. En los apóstoles, junto a intenciones nobles, convivían intereses humanos. No acababan de entender a Jesús. Juan y Santiago quieren adelantarse a los otros, pero un comprensible pudor humano les hace mandar a su madre de intercesora. Los otros diez apóstoles no son distintos a los hijos del Zebedeo. Por eso, cuando se enteraron de lo ocurrido, «se indignaron contra los dos hermanos». Los demás apóstoles tampoco acaban de entender a Jesús.

En la acción de los hermanos Zebedeos hay, sin embargo, algo noble: exteriorizan su ambición. De esta manera Jesús puede corregirlos. Primero a ellos dos. Después a todo el grupo. Es en diálogo con Jesús, en la oración y en la dirección espiritual, donde podemos ir descubriendo la bajeza de algunas intenciones y la no conveniencia de algunos deseos. Por eso, ¡qué importante es hablarle al Señor sin rodeos! En la oración hay que decirlo todo para que Jesús nos pueda ayudar a rectificar. El apóstol Pablo, en la segunda lectura, hace referencia a nuestra debilidad al decir: «Este tesoro lo llevamos en vasijas de barro para que se vea que una fuerza tan extraordinaria es de Dios y no proviene de nosotros». La gracia que recibimos de Dios, sus dones, se incrustan en nuestra naturaleza humana y siempre corremos el peligro de vanagloriarnos de ellos, utilizando la sabiduría que Dios nos da para pavonearnos o cualquier otra cualidad para ensalzarnos a nosotros mismos, y mucho menos para criticar a los demás, o sentirnos superiores a nadie. Cuanto más conscientes seamos de los dones de Dios, mayor ha de ser nuestra humildad.

Jesús les muestra a los apóstoles un camino mejor: «El que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor». Es el ejemplo que Él mismo nos ha dado. La búsqueda del poder, de la influencia, de la fama y del prestigio ha hecho daño a muchos cristianos. Si Dios te lo concede, lo aceptas, pero siempre a su servicio. Cuando se interiorizan las palabras del Señor, se entiende que cualquier cargo -desde el más común, hasta el que desempeñamos en lugares más notorios- ha de ejercerse como un servicio. Servir es reinar. Hagamos lo que hagamos, se ha de cumplir en nosotros lo que dice Pablo: «En toda ocasión y por todas partes llevamos en el cuerpo la muerte de Jesús, para que también la vida de Jesús se manifieste en nuestro cuerpo». Estas palabras nos ayudarán a discernir, en todo momento, nuestra rectitud de intención.

Santiago comprendió bien las palabras del Señor, así nos lo enseñó, y finalmente bebió su cáliz. Fue el primer apóstol que entregó su vida por Cristo. Que el mismo Cristo que todos vamos hoy a comulgar, nos conceda una verdadera conversión personal, y encontrar caminos de unidad dentro de su Sagrado Corazón, en el cual confesamos nuestra confianza. Por Cristo, con Cristo y en Cristo, todo es posible. Reina de los Apóstoles, Santa María, Madre de Dios...

СВЯТОГО АПОСТОЛА ЯКОВА

У сьогоднішньому Євангелії Ісус вчить нас очищати наші наміри. В апостолів поряд з благородними намірами співіснували людські інтереси. Вони не до кінця розуміли Ісуса. Іван та Яків хочуть йти попереду інших, але зрозуміла людська скромність змушує їх послати свою матір як заступницю. Інші десять апостолів нічим не відрізнялися від синів Зеведеєвих. Саме тому, коли вони почули про те, що сталося, "обурилися на двох братів". Інші апостоли також не зовсім розуміють Ісуса.

Однак у вчинку братів Зеведеєвих є щось благородне: вони виводять свої амбіції назовні. Таким чином Ісус може їх виправити. Спочатку їх обох. Потім усю групу. Саме в діалозі з Ісусом, в молитві та духовному провіді, ми можемо відкрити для себе ницість деяких намірів і недоречність деяких бажань. Тож як важливо говорити з Господом відверто! У молитві ми повинні сказати все, щоб Ісус допоміг нам виправитися. Апостол Павло у другому читанні говорить про нашу слабкість, коли каже: "Цей скарб ми носимо в глиняних посудинах, щоб було видно, що така надзвичайна сила від Бога, а не від нас". Благодать, яку ми отримуємо від Бога, його дари, закладені в нашій людській природі, і ми завжди перебуваємо в небезпеці хвалитися ними, використовуючи мудрість, яку Бог нам дає, щоб вихвалитися своїми речами чи будь-якими іншими якостями, щоб вивищуватися, не кажучи вже про те, щоб критикувати інших або відчувати свою вищість над кимось іншим. Чим більше ми усвідомлюємо Божі дари, тим смиреннішими ми повинні бути.

Ісус показує апостолам кращий шлях: "Хто хоче бути великим між вами, нехай буде вам слугою". Це приклад, який Він сам нам дав. Прагнення до влади, впливу, слави і престижу завдало шкоди багатьом християнам. Якщо Бог дарує вам це, ви приймаєте це, але завжди в служінні Йому. Коли ми засвоюємо слова Господа, то розуміємо, що будь-яка посада - від найпростішої до тієї, яку ми займаємо в найвідоміших місцях - повинна здійснюватися як служіння. Служити - означає панувати. Що б ми не робили, в нас повинно сповнюватися те, про що говорить Павло: "Усяким чином і на кожному місці ми носимо в тілі смерть Ісуса, щоб і життя Ісуса проявлялося в нашому тілі". Ці слова допоможуть нам завжди розпізнавати наші правильні наміри.

Яків добре зрозумів слова Господа, тому навчав нас і врешті-решт випив свою чашу. Він був першим апостолом, який віддав своє життя за Христа. Нехай же той самий Христос, в якому ми всі сьогодні причащаємося, дарує нам справжнє особисте навернення та віднайде шляхи єдності в Його Пресвятому Серці, в якому ми сповідуємо нашу довіру. Через Христа, з Христом і в Христі все можливе. Царице апостолів, Діво Маріє, Мати Божа...